

متن پرسش

جناب استاد با سلام و آرزوی سلامتی: سوالی از خدمتتان داشتم در مورد روایت حارثه بن مالک که درباره حقیقت ایمان و یقین نقل شده و ایشان را بعنوان کسی که به درجات بالای ایمان و یقین رسیده بصورت جوانی زرد و تکیده و بی رغبت به دنیا تصویر می کند. از سوی دیگر در روایات دیگر نشاط و شادی عمیق را از ویژگیهای مومن واقعی نقل کرده اند برای ما که توفیق زیارت ائمه علیهم السلام را نداشتیم آنها که الگوی تام و تمام هستند را ندیدیم چه تصویری باید از یک انسان مومن داشته باشیم؟ می دانم ایمان درجات دارد ولی آن توصیف از جوانی که به یقین رسیده چهره ای افسرده را ترسیم می کند که آنقدر غرق در عوالم ملکوت است که نمی تواند سازندگی برای این دنیا داشته باشد. جا انداختن این قضیه بخصوص برای نسل جوان مشکل است و شرح اینکه چطور می شود هم به نهایت ایمان رسید و هم در دنیا خوب زندگی کرد و بهانه ای نشود برای برچسب افسردگی زدن به مومنان. امیدوارم منظورم را درست منتقل کرده باشم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آن حالت جناب حارثه ابن مالک مربوط به مرحله‌ی خاصی است که برای انسان پیش می‌آید. ولی همان‌طور که متوجه‌اید اسوه‌ی ما ائمه‌ی معصومین «علیهم‌السلام» هستند که هیچ‌وقت از نشاط و تحرک خود به بهانه‌ی سلوک کم نکرده‌اند. موفق باشید